YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
6 päivänä heinäkuuta 1971 *

Asiassa 59/70,

Alankomaiden kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellinen neuvonantaja Haagissa, professori W. Riphagen, asianajaja C. R. C. Wijckerheld Bisdom, Alankomaiden asinajoyhteisö, prosessiosoite Luxemburgissa Alankomaiden suurlähetystö, 8 rue Pierre-d'Aspelt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat B. van der Esch ja E. Zimmermann, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellinen neuvonantaja E. Reuter, 4 boulevard Royal,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan komission implisiittisen kielteisen päätöksen, jolla komissio on kieltäytynyt tekemästä Ranskan tasavallan hallitusta koskevaa, EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklan mukaista perusteltua päätöstä tai edes antamasta tälle hallitukselle EHTY:n perustamissopimuksen 67 artiklan mukaista suositusta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat A. M. Donner ja A. Trabucchi, tuomarit R. Monaco, J. Mertens de Wilmars (esittelevä tuomari), P. Pescatore ja H. Kutscher,

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kanteella pyritään kumoamaan implisiittinen kielteinen päätös, joka on kantajan mukaan tehty siten, että komissio ei ole vastannut kantajana olevan hallituksen sille 24.6.1970 esittämään vaatimukseen, jossa ensisijaisesti vaaditaan komissiota toteamaan EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisella päätöksellä, että Ranskan tasavallan hallitus ei noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan myöntäessään ranskalaiselle rauta- ja terästeollisuudelle viidennen taloudellisen ja sosiaalisen kehittämissuunnitelman puitteissa, matalakorkoisia lainoja, ja jossa toissijaisesti vaaditaan komissiota antamaan kyseiselle hallitukselle perustamissopimuksen 67 artiklassa tarkoitettu suositus.

2 Vastaaja, joka katsoo, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi, esittää ilmoittaneensa 4.12.1968 päivätyllä ja kantajalle 9.12.1968 tiedoksi antamallaan kirjeellä Ranskan hallitukselle perustelut, joiden nojalla se ei soveltanut perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohtaa ja katsoi, että 67 artiklan mukaisen suosituksen antaminen ei ollut aiheellista.

3 Koska siitä hetkestä, kun kantaja sai tiedon komission kannasta, siihen hetkeen, kun kantaja saattoi asian komission käsiteltäväksi, oli kulunut puolitoista vuotta, vastaaja katsoo, että kanne on nostettu liian myöhään.

4 Ranskan hallitus on vuoden 1966 syyskuussa ilmoittanut korkealle viranomaiselle aikeistaan toteuttaa kyseisen rauta- ja terästeollisuutta koskevan suunnitelman mukaisia toimia.

5 Korkea viranomainen on 29.6.1967 pidetyssä neuvoston istunnossa ilmoittanut jäsenvaltioille, että sen suorittamien alustavien tutkimusten mukaan 4 artiklan c alakohdassa määrättyä kieltoa ei olisi sovellettava ja että 67 artiklassa tarkoitettua suositusta ei olisi aiheellista antaa.

6 Vastaaja on 4.12.1968 päivätyllä ja puheenjohtajansa allekirjoittamalla kirjeellä ilmoittanut Ranskan hallitukselle katsovansa selvitystensä perusteella, että vaikka 4 artiklan c alakohdassa kielletään erityisesti hiilen ja teräksen alan yrityksiä suosivat valtion tuet, Ranskan hallituksen esittämien tietojen perusteella tästä ei olisi kysymys riidanalaisten lainojen tapauksessa sen

vuoksi, että näiden lainojen korot eivät ole yksinomaan rauta- ja terästeollisuutta suosiva erityinen etuus.

7 Komissio esitti lisäksi, että kyseisiä toimenpiteitä olisi sen sijaan pidettävä toimena, joka perustamissopimuksen 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti on omiaan vaikuttamaan kilpailun edellytyksiin.

8 Komissio katsoi, että nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan täyttäneet muita 67 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä edellytyksiä, minkä vuoksi tässä artiklassa tarkoitetun suosituksen antaminen ei ollut aiheellista.

9 Vastaaja on 9.12.1968 osoittanut Alankomaiden hallitukselle kirjeen, jossa se on esittänyt tutkineensa Ranskan hallituksen toteuttamia rauta- ja terästeollisuutta suosivia toimenpiteitä ja ilmoittaneensa kantansa asiasta Ranskan hallitukselle.

10 Tämän tiedoksiannon liitteenä oli 4.12.1968 päivätty kirje.

11 Kanteen tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava näiden seikkojen perusteella.

12 EHTY:n perustamissopimuksen 35 artiklan tarkoituksena on ulottaa komission toiminnan laillisuusvalvonta tapauksiin, joissa se pidättyy tekemästä päätöstä tai antamasta suositusta. Jos komissio kahden kuukauden määräajan jälkeen yhä pidättyy tekemästä päätöstä tai antamasta suositusta, jonka se olisi perustamissopimuksen määräyksen nojalla velvollinen tekemään tai antamaan, tässä artiklassa annetaan siinä tarkoitetun fiktiivisen implisiittisen kielteisen päätöksen ansiosta mahdollisuus saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

13 Tämän laiminlyöntiä koskevan määräajan päättymisen jälkeen yksityisellä oikeussubjektilla on käytössään yhden kuukauden määräaika asian saattamiseksi yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

14 Sen sijaan perustamissopimuksessa ei aseteta tarkkaa määräaikaa sille, että yksityinen oikeussubjekti käyttää oikeuttaan saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi 35 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan nojalla.

15 Perustamissopimuksen 33 ja 35 artiklan yhteisestä tarkoituksesta seuraa kuitenkin, että oikeusvarmuuden ja yhteisön toiminnan jatkuvuuden asettamat vaatimukset, joihin 33 artiklassa määrätyt määräajat perustuvat, on myös otettava huomioon käytettäessä 35 artiklassa määrättyjä oikeuksia, kun

otetaan huomioon ne erityiset vaikeudet, joita toimivaltaisten viranomaisten toimimattomuus voi aiheuttaa yksityisille oikeussubjekteille.

16 Näistä vaatimuksista ei voi aiheutua niin ristiriitaisia seurauksia, että ensimmäisessä tapauksessa olisi olemassa velvoite toimia lyhyessä määräajassa ja että toisessa tapauksessa toiminnalle ei olisi asetettu mitään määräaikaa.

17 Tätä kantaa vahvistaa 35 artiklan määräaikojen järjestelmä, jossa komissiolle annetaan kahden kuukauden määräaika kantansa määrittelemiseksi ja jossa yksityiselle oikeussubjektille annetaan yhden kuukauden määräaika asian saattamiseksi yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

18 Täten perustamissopimuksen 33 ja 35 artiklan järjestelmästä seuraa, että oikeus saattaa asia komission käsiteltäväksi ei voi lykkääntyä loputtomiin.

19 Jos yksityiset oikeussubjektit ovat näin ollen velvollisia huomioimaan kohtuullisen määräajan komission pidättyessä toimimasta, näin on sitäkin suuremmalla syyllä oltava silloin, kun komission päätös pidättyä toimenpiteistä on käynyt ilmeiseksi.

20 Tässä asiassa se, että Alankomaiden hallitukselle on 9.12.1968 ilmoitettu Ranskan hallitukselle 4.12.1968 osoitetusta kirjeestä, ei jättänyt epäilyksen sijaa komission kannasta esitettyyn ongelmaan varsinkaan sen vuoksi, että ongelmasta oli jo kantajan pyynnöstä keskusteltu neuvostossa ja että Alankomaiden talousministeri oli 5.4.1968 päivätyllä kirjeellä uudelleen saattanut komission tietoon hallituksensa huolestuneisuuden.

21 Edelleen, jos jäsenvaltio katsoo, että jokin tukijärjestelmä on perustamissopimuksen vastainen, 86 artiklassa jäsenvaltioille asetetun yhteistyövelvoitteen on ohjattava jäsenvaltiota käyttämään perustamissopimuksen mukaisia menettelyjä tai oikeussuojateitä silloin, kun tehokkaat toimenpiteet ovat vielä mahdollisia eivätkä aiheettomasti vaikuta kolmansien osapuolten asemaan.

22 Nämä olosuhteet huomioon ottaen katsotaan, että puolentoista vuoden ajanjakso 9.12.1968 annetun tiedoksiannon ja 24.6.1970 komissiolle osoitetun, 35 artiklan mukaisen menettelyn vireillepanoa koskevan vaatimuksen välillä ei ole kohtuullinen, varsinkaan kun sitä ei voida perustella sillä, että 9.12.1968 annettu tiedoksianto olisi luonteeltaan millään lailla ollut uusi ja odottamaton.

23 Tämän vuoksi Alankomaiden hallitus ei enää 24.6.1970 ole voinut vedota perustamissopimuksen 35 artiklaan.

24 Näin ollen kanne jätetään tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

25 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kantaja on hävinnyt asian.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 4, 33, 35, 67 ja 88 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on hylännyt muut laajemmat tai vastakkaiset vaatimukset ja antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lecourt Donner Trabucchi

Monaco Mertens de Wilmars Pescatore Kutscher

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä heinäkuuta 1971.

R. Lecourt
presidentti

A. Van Houtte
kirjaaja